

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 777/2023
22.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Младен Симић адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство одбране - Војна установа „Дедиње“ Београд, коју заступа Војно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3106/22 од 30.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 22.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3106/22 од 30.09.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 7540/21 од 26.05.2022. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да на име остварене а незаконито умањене плате од 10% по основу Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата и других сталних примања корисника јавних средстава, исплати тужиоцу новчане износе наведене у том ставу изреке са законском затезном каматом на сваки новчани износ почев од означених датума до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да у име и за рачун тужиоца на износе из става првог изреке обрачуна и уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, према стопама важећим на дан уплате и у новчаним износима наведеним у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да на име трошкова парничног поступка исплати тужиоцу износ од 114.088,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3106/22 од 30.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 7540/21 од 26.05.2022. године. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију из свих законских разлога.

Тужилац је дао одговор на ревизију и предложио да се иста одбаци као недозвољена или одбије као неоснована, а тужена обавезе на накнаду трошкова поступка поводом тог правног лека.

Према одредби члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3), осим из члана 404. тог закона.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је окончан поступак у парници из радног односа. Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У споровима о новчаним потраживањима из радног односа, сагласно члану 436. ЗПП, о дозвољености ревизије одлучује се као у другим имовинскоправним споровима, применом члана 403. став 3. тог закона - према вредности предмета спора побијаног дела.

У конкретном случају, вредност предмета спора побијаног дела износи 99.198,92 динара и очигледно је нижа од вредности предмета спора која је по члану 403. став 3. ЗПП меродавна за дозвољеност ревизије. Тужена се у ревизији изричито не позива на одредбу члана 404. ЗПП, нити наводи разлоге предвиђене ставом 1. те одредбе због којих је о истој потребно одлучивати као о посебној ревизији.

Следствено изложеном, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Трошкови одговора на ревизију, по оцени Врховног суда, нису били нужни. Због тога је захтев тужиоца за њихову накнаду одбијен и применом члана 154. и члана 165. став 1. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**